

Posudek vedoucího diplomové práce

Vysoká škola:	Univerzita Karlova v Praze
Fakulta:	Právnická fakulta
Katedra:	Katedra mezinárodního práva
Diplomant:	Bc. Kateřina Hendrychová
Téma diplomové práce:	Kulturní rozmanitost a její ochrana v mezinárodním právu
Vedoucí diplomové práce:	JUDr. Martin Faix, PhD., MJI
Oponent diplomové práce:	doc. JUDr. Vladimír Balaš, CSc.

Výběr a aktuálnost zpracovávané problematiky

Autorka předložené diplomové práce si vybrala ke zpracování tematiku bezesporu velice zajímavou. Nejedná se sice o problematiku nikterak novou – kulturní rozmanitost, resp. její jednotlivé aspekty jsou součástí mezinárodněprávního diskurzu dlouhou dobu (zejména již před přijetím pařížské Úmluvy o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů v říjnu 2005), v českém kontextu ale této tématice příliš mnoho výstupů věnovaných není. Kromě toho předložená diplomová práce neobsahuje pouze identifikaci relevantní mezinárodněprávní úpravy, ale velmi příhodně analyzuje rovněž její implementaci a hodnotí její efektivitu. Takový přístup vyžaduje nejen znalost problematiky samé, ale také pochopení základů fungování a systematiky mezinárodního práva, což činí zvolenou problematiku náročnou na zpracování. Z těchto důvodů lze hodnotit výběr tematiky kladně.

Formální stránka a struktura práce

Rozsah práce lze hodnotit jako standardní, práce má 65 stran textu, kterého součástí jsou kromě meritorních kapitol také seznam zkratk, úvod, závěr a abstrakt. Práce je psaná v anglickém jazyce, obsahuje proto také povinné teze v jazyce českém v rozsahu 11 stran.

Grafická stránka práce je až na výjimky na standardní úrovni (občasné jsou nedostatky v grafické úpravě textu, např. text v poznámkách pod čarou nejsou ukončeny interpunkčním znaménkem; do odborného textu stylisticky nepatří „let us see...“ [str. 49]). Do určité míry působí rušivě větší množství přímých citací, které činí text hutným a pro čtenáře náročným.

Autorka opatřila práci seznamem literatury, ze kterého je patrný zájem o problematiku i snaha vytvořit základ, z kterého by mohla diplomantka při zpracování vycházet. Kvantita použitých zdrojů je přiměřená a pro zpracování dostatečná. Protože se jedná o téma specifické, jemuž se česká doktrína mezinárodního práva věnuje prakticky pouze v obecnější rovině, je dominance zahraničních zdrojů pochopitelná. Autorka pracovala kromě výstupů doktríny také s primárními zdroji informací, což se s ohledem na zpracovávanou problematiku i zvolený přístup jeví jako vhodné a správné.

Celkově lze konstatovat, že formální stránka práce je na úrovni odpovídající požadavkům kladeným na tento druh prací na PF UK Praha.

Obsah a struktura

Obsahové zaměření práce autorka konkretizovala do podoby výchozí hypotézy, podle které *„in posledních patnáct let došlo díky snahám, které vedlo UNESCO nebo další mezinárodní organizace či nevládní iniciativy, k ukotvení konceptu ochrany kulturní rozmanitosti v mezinárodním právu. Cílem práce „je nastínit vývoj ochrany kulturní rozmanitosti a rozmanitosti kulturních projevů, poskytnout přehled různých mezinárodněprávních prostředků její ochrany a u vybraných dokumentů posoudit jejich skutečný dopad na chování států či mezinárodních organizací. Druhotným cílem je rovněž obecně zhodnotit význam této problematiky v současnosti.“* Tento obecný cíl autorka vhodně zužuje, když uvádí, že s ohledem na rozmanitost a četnost relevantních dokumentů se zaměří na práci s prameny, které tvoří základ mezinárodněprávní úpravy ochrany kulturní rozmanitosti, příp. prameny, které vznikli v nedávné době (str. 4).

V úvodu byla také osvětlena motivace pro zpracování práce a postup, jakým chce na nastolené otázky hledat odpověď. Následně autorka zvolila strukturu, která odpovídá vytyčeným výzkumným otázkám a s ohledem na jejich zodpovězení se jeví jako vhodná a logická. Vedoucí práce zná předkládaný elaborát dobře, autorka svůj záměr, postup i samotný výsledek snažení intenzivně konzultovala. Také proto mohu uvést, že autorka nejen investovala dostatečné úsilí do jejího sepsání, ale projevila o problematiku skutečný zájem. Výsledkem snažení autorky je zasvěcená analýza, kterou prokázala znalost problematiky.

Úvodní kapitola je věnována vymezení základné používané terminologie, východiska právní úpravy ochrany kulturní rozmanitosti a relevanci mezinárodních organizací v kontextu zpracovávané problematiky.

Kapitola druhá navazuje představením základních právních instrumentů ochrany a podpory, kapitola třetí se pak soustředí na klíčový dokument - Úmluvu o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů a efektivitu implementace tohoto dokumentu. Kapitola čtvrtá reflektuje interdisciplinární přístup (který autorka deklarovala v úvodu) a jde vhodným způsobem nad rámec mechanismů pro implementaci závazků vyplývajících z relevantních dokumentů. Zaměřuje se na mimoprávní, resp. podpůrné mechanismy, které ale mají v konečném důsledku na naplňování základních cílů právní úpravy vliv. Závěrečná kapitola je fundovaným a argumentačně podloženým vlastním stanoviskem autorky.

Celkové hodnocení

Na základě výše uvedeného považuji předloženou práci za odpovídající požadavkům kladeným na diplomové práce na Právnické fakultě Univerzity Karlovy, doporučuji ji k ústní obhajobě a v závislosti na výsledku ústní obhajoby ji hodnotím klasifikačním stupněm

Výborně

V rámci obhajoby se diplomant vyjádří k výtkám obsaženým v posudku a odpoví na následující otázky:

1. Jak autorka uvádí, je stranou Úmluvy o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů také Evropská unie. Lze identifikovat klady a zápory takového řešení (pro rozvoj a efektivitu ochrany kulturní rozmanitosti), kdy členské státy supranacionální organizace svěří část svých pravomocí v této oblasti?
2. Pro oblast ochrany lidských práv lze konstatovat, že jejich ochrana na regionální úrovni je efektivnější než na úrovni univerzální. Je podle názoru diplomantky takový závěr přenositelný i na problematiku ochrany kulturní rozmanitosti?

V Praze dne 16.1.2016

JUDr. Martin Faix, Ph.D., MJI